

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 maja 2015 r. **K. W.** wniósł powództwo o stwierdzenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjne. Powód zażądał stwierdzenia, że obowiązek alimentacyjny względem jego córki **A. W.** określony ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie o podwyższenie alimentów sygn. V RC 514/ 05 wygaś z dniem 1 lipca 2012 r. oraz zasądzenie kosztów procesu od pozwanej **A. W.** na rzecz powoda **P. W.** według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że wyrokiem z dnia 20 lutego 2006 r. Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. sygn. akt V RC 514//05 (k: 12), została podwyższona wysokość alimentów z kwoty 400 zł do kwoty 700 zł miesięcznie. Powód z zobowiązań alimentacyjnych wywiązywał się do 30 czerwca 2012 r., mimo, że jak twierdzi, od 2009 r. nie był już w stanie samodzielnie sprostać temu obowiązkowi, wobec niezawinionej przez niego utraty możliwości zarobkowych, następnie wobec znaczącego pogorszenia się jego stanu zdrowia – poważne schorzenia kręgosłupa, zwyrodnienia stawów biodrowych i kolanowych, a następnie doznania wieloodłamowego złamania 1/3 trzonu obu kości podudzia prawego leczonego kilkakrotnie za pomocą zabiegów operacyjnych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 czerwca 2015 r. pozwana **A. W.** wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniosła że od momentu rozstania z matką pozwanej, **P. W.** zaprzestał kontaktów z nią, nie wykonywał osobiście władzy rodzicielskiej, nie interesował się córką i nie chciał takżełożyć na jej utrzymanie, o czym świadczy fakt wystąpienia matki na drogę sądową w celu zasądzenia alimentów.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana **A. W.** ur. (...) ma 24 lata, jest córką **K. i P. W.**. Rodzice pozwanej rozstali się w 1994 r., córka zamieszkała z matką. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 23 października 1998 r. sygn. akt IX RC 997/98 orzeczono alimenty na rzecz **A. W.** od ojca **P. W.**. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie o podwyższenie alimentów sygn. V RC 514/ 05 wysokość alimentów ustalona została na kwotę 700 złotych miesięcznie.

A. W. ma lat 24, z zawodu technik praw biurowych, szkołę średnią ukończyła w roku 2010, maturę zdała w 2011. W październiku 2013 r. rozpoczęła studia niestacjonarne. Obecnie jest na III roku studiów, są to studia jednolite magisterskie., które opłaca jej matka w wysokości 800 złotych miesięcznie. **A. W.** studiuje zaocznie, zjazdy odbywają się 2-3 razy w miesiącu, uczy się 2 godziny dziennie. Pozwana pracowała na zlecenie w 2014 r. od czerwca do września z wynagrodzeniem 1500 zł miesięcznie, obecnie pozostaje na utrzymaniu matki i jej męża. Matka pozwanej **K. T.** zarabia około 5000 zł miesięcznie, zaś jej mąż 4600 netto miesięcznie. Wraz z mężem w roku 2011 kupili mieszkanie na kredyt, którego rata wynosi ok. 2600 zł miesięcznie. Posiadają także samochód o wartości ok. 30000 zł.

Pozwana wskazała, że może podjąć pracę, ale może być z tym trudno. Od I roku miała dużo zajęć i nie miała możliwości podjęcia zatrudnienia, szukała pracy w sklepie. Obecnie leczy się psychiatrycznie, spotkania z psychiatrą to wydatek rzędu 140-150 zł, przyjmuje także leki na nerwice i depresję.

Powód **P. W.** ma 53 lata, z zawodu elektromechanik, jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy od około 4 lat bez prawa do zasiłku. Obecnie utrzymuje się z wynajmu mieszkania oraz z pomocy rodziców. Wynajmuje mieszkanie w P., 2 pokojowe o powierzchni 36 m² za 600 zł miesięcznie minus podatek. Jest to jego własne mieszkanie, które otrzymał od rodziców. Jego wartość ocenia na kwotę 100 000-120 000 zł. On sam mieszka przy ul. (...)w P. w domu o powierzchni 56 m², jest to nieruchomości z lat 70-tych, warta około 250 000-300 000 zł. Koszty utrzymania tego domu powód ocenił na kwotę 400 zł miesięcznie, które to koszty jak twierdzi, pokrywa z wynajmu i pomocy rodziców, w ramach której otrzymuje 300-400 zł. Powód nie otrzymywał od córki żadnych informacji, że kontynuuje ona naukę i uznał że powinna ukończyć już szkołę i pójść do pracy. Powód twierdzi, że obecnie utrzymuje się głównie z pomocy rodziców i brata, a jego własne dochody z prac dorywczych nie przekraczają 600 zł miesięcznie. Od maja 2012 r. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w P. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku (k:24), a ciężący

na nim obowiązek alimentacyjny, wypełniali jego rodzice. Odkąd pozwana osiągnęła pełnoletność przedstawiła mu tylko zaświadczenie ze Szkoły Ekonomii i (...) (...) z dnia 22 listopada 2010 r. (k: 28), potwierdzające jej kształcenie w roku szkolnym 2010/2011 w zawodzie technik usług kosmetycznych, a planowanym terminem ukończenia w dniu 30 czerwca 2012 r. Po ukończeniu szkoły, mimo wezwań nie informowała ojca o kontynuowaniu nauki. Z uwagi na powyższe powód ostatnie świadczenie alimentacyjne przekazał za czerwiec 2012 r., od lipca nie przekazywał alimentów córce, pozwana przez dwa i pół roku nie egzekwowała należności alimentacyjnych, co utwierdziło go w przekonaniu, że córka ukończyła szkołę i usamodzielniała się.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy, dowód z przesłuchania w charakterze świadka K. T., oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić jak w orzeczeniu.

Zgodnie z art. 133 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą wszystkie trzy przesłanki powołanego wyżej przepisu, albowiem pozwana jest osobą pełnoletnią, ma możliwości zarobkowe aby stanie utrzymać się samodzielnie, oraz powinna ukończyć już studia. Zdaniem Sądu A. W. nie dokładała należytych starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, po ukończeniu szkoły średniej, nie poszła od razu na studia dzienne, lecz uczyła się w kolejnych szkołach rezygnując z nauki. Do pierwszej szkoły uczęszczała tylko rok, w kolejnej uzyskała tytuł technika prac biurowych. Zdaniem Sądu właśnie z dniem otrzymania dyplomu technika prac biurowych zyskała również możliwość podjęcia pracy zarobkowej. Pozwana jednak nie podjęła zatrudnienia, co więcej, nie skontaktowała się z powodem przed podjęciem studiów, celem ustalenia, czy ma możliwość dalszego jej utrzymywania, co jako osoba dorosła winna, zdaniem Sądu, uczynić. Sąd zwrócił uwagę także, że osoby pełnoletnie podejmują różne prace zarobową aby utrzymać się samodzielnie. Pozwana podjęła studia niestacjonarne, które z założenia są przeznaczone dla osób pracujących, które są w stanie uczyć się i jednocześnie wykonywać pracę zarobkową. Sąd wziął również pod uwagę wiek powoda, który praktycznie obecnie nie ma szans na znalezienie zatrudnienia, bowiem na rynku pracy są poszukiwane głównie osoby młode, nie mające problemów zdrowotnych. P. W. z osiągniętych miesięcznych dochodów w wysokości 600 zł nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, a tym bardziej nie jest w stanie utrzymywać dorosłej córki, która nie ma chęci podjęcia pracy zarobkowej. Obowiązek alimentacyjny dla powoda stanowi nadmierny uszczerbek dla jego własnego utrzymania i nie może być już realizowany.

Z uwagi na powyższe należało orzec jak w sentencji.